

[Steen Folke]

ge det – med ministeren. Men det er ikke bare en indstilling og en holdning, jeg har til de ting. Jeg har faktisk beskæftiget mig med underudviklingsproblemer igennem 20 år og har også haft flere langvarige u-landsophold, og i forbindelse med disse ophold og i forbindelse med, at jeg har arbejdet med de problemer, er jeg nået frem til den indstilling og holdning, som jeg har. Det betyder naturligvis ikke, at så er det den rigtige. Den kan da kritiseres, man kan være rygende uenig i den, men man kunne måske i det mindste vente en vis argumentation over for de synspunkter, der fremlægges. Jeg argumenterede nemlig for mit standpunkt.

Mit hovedstandpunkt var og er, at landevalget er helt afgørende. Ministeren kan være uenig i det og sige, det er det rene vrøvl, det spiller ingen rolle; man kan vælge det ene land eller det andet land, det er ét fedt det hele. Nu vel, især hvis der kan argumenteres for det, så er det da i orden.

Jeg argumenterede for, at en række af de lande, man har valgt, er lande, hvor en lille overklasse sidder på flæsket, og hvor den u-landshjælp, som Danmark giver, i vid udstrækning er med til at gavne den samme overklasse og holde nogle regimer ved magten, som burde falde. Igen: ministeren har ret til at være uenig i det og sige: det er det rene vrøvl, der er slet ikke tale om en overklasse, det passer overhovedet ikke, dansk u-landshjælp havner slet ikke i de forkerte lommer, der er ikke noget som helst i hele den argumentation, der blev fremført fra min side i første omgang. Det er naturligvis ministerens ret at være uenig i disse ting, men jeg synes, man må bede om en lille smule seriøs argumentation, når man har en debat som den i dag. Ellers synes jeg, det er meningsløst at holde debatten.

Fru Helle Degn gik dog ind i problemerne og sagde, at hun vidste ikke, hvor betimeligt det var med et nyt landevalg – det kan man så debattere – og sagde så: hvis ikke vi skal hjælpe i Bangladesh, et af verdens fattigste lande, hvor skal vi så hjælpe? Det prøvede jeg at sige noget om i mit første indlæg, nemlig at det nytter jo ikke noget, at Bangladesh er et af verdens fattigste lande – og det er det ganske rigtigt – hvis den hjælp, Danmark giver, faktisk havner i de forkerte lommer i Bangladesh. Der er nemlig også nogle, der er

noget mere velstillede end andre i Bangladesh.

Det er, som jeg argumenterede for i første omgang, ikke mindst dem, der sidder på magten i landet, og det er dem, der også forstår at kanalisere en u-landshjælp på en sådan måde, at den i høj grad bliver til gavn for dem selv og er med til at opretholde nogle strukturer, som i virkeligheden er undertrykkende over for det store flertal i befolkningen.

Så hjælper det ikke så meget at sige: ja men Bangladesh er sådan et fattigt land. Hvis dansk u-landshjælp faktisk ikke hjælper de fattige i landet, hvad nytter det så? Min pointe er, at så må man hellere gå til et andet land, hvor der er større chance for, at u-landshjælpen kan komme til reel gavn for den brede befolkning. Jeg nævnte nogle lande i den forbindelse som mulige modtagerlande for dansk u-landshjælp.

Igen: man har lov at være uenig i det synspunkt, men det kræver altså lidt mere reel argumentation i stedet for blot en arrogant afvisning.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Det er naturligvis hr. Steen Folkes bidrag til den seriøse debat, som kalder mig frem. Hr. Steen Folke nåede endnu en gang at understrege, at han intet ved om det Sydafrika, som han med glæde angriber. Disse oplysninger er slet ikke nogen, som jeg har nogen forpligtelse til at bringe frem, de står fuldstændig frit til rådighed for enhver, der vil undersøge det, men hvis hr. Steen Folke mener, det er forbudt litteratur, så kan hr. Steen Folke jo spørge i Moçambique, så kan hr. Steen Folke spørge i Lesotho, så kan hr. Steen Folke spørge i Botswana. Her kan han få oplyst, hvilke beløb disse lande tjener hjem på, at deres arbejdere arbejder i Sydafrika.

Det andet tal, jeg nævnte, 2–3 pct., er det officielle tal.

Hr. Steen Folke nævnte selv, at han havde været på langvarigt u-landsophold. Det har været alt for kortvarigt. Jeg kan anbefale et meget længere.

(Kort bemærkning).